

PERSBERICHT

FROM WHAT WILL WE REASSEMBLE OURSELVES

Een groepstentoonstelling bedacht door Anna Dasović en samengesteld door Natasha Marie Llorens. Tentoonstellingsontwerp door Arna Mačkić en Studio L A.

Deelnemend kunstenaars

Lana Čmajčanin, Anna Dasović, Ana Hoffner ex-Prvulovic, Arna Mačkić, Marko Peljhan, Selma Selman, Hito Steyerl, Facing Srebrenica Project.

*From what will we reassemble ourselves** brengt zes hedendaagse kunstenaars, een team van onderzoekers en een architect samen om na te denken over de vraag van de Kroatisch-Bosnische auteur Jozefina Dautbegović: uit welke fragmenten - beelden, verhalen, archieven en historische objecten – stel je een leven samen in het kielzog van een genocide?

De tentoonstelling nodigt de kijker uit om zich te verplaatsen in de positie van omstander bij genocidaal geweld en om dit standpunt te onderzoeken. De omstander zelf blijft vaak onopgemerkt of wordt weggelaten uit de geschiedschrijving, maar diens getuigenissen leven voort in de beeldvorming.

De tentoonstelling bestaat uit nieuw werk van Anna Dasović, Selma Selman en Arna Mačkić. Daarnaast toont het werk Lana Čmajčanin, Ana Hoffner ex-Prvulovic, Hito Steyerl en Marko Peljhan. Het werk van Peljhan kan worden getoond dankzij een bruikleen van het Van Abbemuseum.

Curator

Natasha Marie Llorens is onafhankelijk schrijver en curator. Ze behaalde haar MA aan het Center for Curatorial Studies aan Bard College in de Verenigde Staten en is momenteel haar Ph.D. aan het afronden aan de Columbia Universiteit. Llorens is Professor in Art and Theory aan het Royal Institute of Art in Stockholm en doceert aan het Piet Zwart Instituut in Rotterdam.

Persopening: 05 September, 16:00u

Opening: 05 September, 17:00u

* De titel van de tentoonstelling is ontleend aan het gedicht *The Unidentified* (2003) van Jozefina Dautbegović.

De tentoonstelling verbindt diverse kunstwerken aan de genocide die 25 jaar geleden plaatsvond in en rond Srebrenica, in Bosnië en Herzegovina. Het getoonde werk representeert de bredere context en (voor)geschiedenissen van een plek waar genocidaal geweld plaatsvond. Zoals het monument, opgericht ter herinnering aan geweld lang nadat de storm weer was gaan liggen; het staatsarchief, waarin de rechtvaardiging huist van het destijds zichtbare; het persoonlijke archief en het lichaam, dragers van de geschiedenis die buiten de officiële geschiedschrijving vallen. Elk kunstwerk biedt een invalshoek van waaruit een herinnering aan geweld en verlies opnieuw kan worden bevraagd en verbeeld. Als erkenning van diegenen die dit allesomvattende geweld hebben overleefd.

Anna Dasović (Amsterdam, 1982) doet al jaren intensief onderzoek naar de context waarbinnen de Nederlandse blauwhelmen in 1995 hebben gehandeld. Ze laat archiefbeelden zien, die ze verkreeg via een beroep op de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB), waarin militaire oefeningen te zien zijn van het Nederlandse leger, ingezet om de soldaten voor te bereiden op de inzet in de VN-vredeshandhavingssmissie in Bosnië en Herzegovina. In haar nieuwe werk volgt ze de wijze waarop de handen van Nederlandse blauwhelmen de oppervlakken van een VN-compound hebben aangeraakt aan de hand van de geschreven en getekende sporen van hun aanwezigheid. Anna's werk roept vragen op over beeldvorming, geschiedschrijving en de constructie van historische presentaties.

Arna Mačkić (Čapljina, Bosnië en Herzegovina, 1988) is architect en mede-oprichtster van Studio L.A. Zij ontwierp de tentoonstellingsarchitectuur die verwijst naar Mačkić' lopende onderzoek naar brutalistische monumenten in het oude Joegoslavië. Bogdan Bogdanovic realiseerde in opdracht van Tito, de voormalig president van Joegoslavië, talloze reusachtige betonnen objecten. Het ontwerp symboliseert hoe complex het is om vanuit Nederland toegang te krijgen tot de geschiedenis van de Bosnische gebieden.

Marko Peljhans installatie Territory 1995 (2006-2010) bestaat uit rijendikke platen plexiglas, opgehangen en gegraveerd met analysekaarten, en elektronische en radiocommunicatie van operaties in en rond de VN-enclave. Het werk Territory 1995 is onderdeel van een langlopend onderzoek dat poogt de rol van tactische en strategische communicatie binnen een hedendaagse genocide in beeld te brengen. Territory 1995 werd in 2009 op de Biënnale van Istanbul gepresenteerd en maakt deel uit van de collectie van het Van Abbemuseum.

Erna Rijdsdijk en **Guido Snel**, onderzoekers werkzaam aan de Nederlandse Defensie Academie en het Amsterdam Center for European Studies, Universiteit van Amsterdam, presenteren hun onderzoeksproject Facing Srebrenica and the Future of Memory in Europe. Binnen dit project verzamelen ze privéfoto's, beelden van bewoners van Srebrenica door Nederlandse blauwhelmen gemaakt. Het verzamelde materiaal wordt gedeeld met overlevenden en hun familieleden. De eerste resultaten van dit langlopende digitale databaseproject worden gepresenteerd in de tentoonstelling. De presentatie werd gerealiseerd in samenwerking met Iris Sikking (curatorieel advies), Velma Šarić (onderzoek en interviews in Bosnië) en Tim Klaasse (video-storytelling).

Mede mogelijk gemaakt door

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Amsterdams Fonds voor de Kunst, Gemeente Amsterdam - Stadsdeel Oost, het Mondriaan Fonds en het Van Abbemuseum.